

Institusjonelle retningslinjer for sensorveiledning ved HiØ

Med hjemmel i universitets- og høyskoleloven § 3-9 (2) og § 5-3 (3) har faglig ledergruppe i møte 11.9.2018 vedtatt følgende institusjonelle retningslinjer for sensorveiledning ved HiØ:

- Kravet om sensorveiledning gjelder for alle eksamener, både skriftlige, muntlige, praktiske og kliniske.
- Sensorveiledningen skal bidra til å sikre at institusjonens plikt til faglig forsvarlig og upartisk prøving, samt til å sikre det faglige nivået ved studiet, jf. universitets- og høyskolelovens § 3-9 (1), blir oppfylt.
- Sensorveiledningen må være utformet på en slik måte at den sikrer at ulike sensorer legger de samme kriteriene til grunn for vurderingen, også med tanke på sensorer som ikke selv har undervist i emne.
- Sensorveiledningen utarbeides i tråd med fagets/emnets egenart. Den tar utgangspunkt i både programmets og emnets læringsutbytter og fagmiljøenes tradisjoner for gjennomføring av eksamen og sensur.
- Sensorveiledningen bør, i tillegg til læringsutbytter, ta utgangspunkt i litteraturliste, undervisning, forventninger til besvarelser, samt generelle og/eller fagspesifikke karakterbeskrivelser.
- Emneansvarlig har ansvaret for at sensorveiledning blir utarbeidet og kvalitetssikret av programansvarlig. For emner med flere faglærere har emneansvarlig ansvar for å koordinere arbeidet med sensorveiledningen.
- Sensorveiledningen skal oversendes eksamenskontoret samtidig med eksamensoppgavene. Eksamenskontoret har ansvar for å gjøre sensorveiledningen tilgjengelig for kandidatene, etter at karakterer er fastsatt.
- Det skal lages ny sensorveiledning for hver eksamen.

Nærmere beskrivelse av innhold i sensorveiledning

Sensorveiledningen må beskrive hvilke krav som stilles for at en besvarelse skal oppnå en bestemt karakter. Det vil som regel ikke være aktuelt å gi en detaljert beskrivelse av kravene for alle karakternivåer, men det skal gis god veiledning i hva som kreves for å bestå eksamen. Det må presiseres hvorvidt det gjelder minimumskrav for de enkelte delspørsmål, eller om det er tilstrekkelig at deler av oppgaven er tilfredsstillende besvart. Det bør fremgå av oppgaveteksten hvilke deler av oppgaven som må være besvart for at det skal kunne gis bestått karakter.

Sensorveiledning bør ikke inneholde en fullstendig besvarelse av eksamensoppgaven. I de tilfeller der et spørsmål har et eksakt svar (f.eks. i form av et tall eller et bestemt ord eller uttrykk), skal imidlertid dette oppgis. Det kan også være aktuelt å gjengi utledninger. Slik informasjon må først og fremst betraktes som en hjelp til sensorene, for å spare dem for arbeid med å finne svarene eller foreta utledningene selv.

Det vil som regel være tilstrekkelig med henvisning til de aktuelle deler av litteraturen. I særskilte tilfeller kan det være nødvendig med en nærmere presisering av hvilke deler av litteratur som er mer eller mindre vektlagt i undervisningen. Det kan også være aktuelt å opplyse om tilsvarende oppgaver er gitt og/eller gjennomgått som del av undervisningen.